

پیام چهار
غذای روحانی ما، صخره روحانی ما،
و محتویات میز خداوند

خواندن متون مقدس: ۱ قرنیتان ۱۰: ۳-۴، ۱۶-۱۷، ۲۱؛ ۱۱: ۲۳-۲۶

۱. حقیقت عمیق در خروج ۱۶ این است که خدا می خواهد رژیم غذایی ما را تغییر دهد به رژیم غذایی مسیح به عنوان غذای روحانی ما، آن مَنای واقعی که خدا پدر برای مردم برگزیده خدا فرستاده است تا توسط مسیح زندگی کنند - ۱ قرنیتان ۱۰: ۳؛ یوحنا ۶: ۳۱-۳۵، ۴۸-۵۱، ۵۷-۵۸:

آ. ما هر آنچه از مسیح می خوریم که عنصر بازسازی کننده ما و تأمین ما باشد تا ما را محل سکونت خدا در این عالم بسازد، یک یادبود جاودان خواهد بود - خروج ۱۶: ۱۶، ۳۲.

ب. همانطور که مَنّا در ظرف طلائی، نقطه کانونی محل سکونت خدا بود، مسیح به عنوان مَنای خورده شده توسط ما، نقطه کانونی بنای خدا امروز است - عبرانیان ۹: ۳-۴؛ افسسیان ۴: ۱۶؛ کولسیان ۲: ۱۹.

پ. آن غذای منحصر به فرد که برای نگهداری، تقویت، و رضایت خود می خوریم باید مسیح باشد، و آن یک خدمتگذاری منحصر به فرد در عهد جدید، بیانگر مسیح به عنوان غذای منحصر به فرد برای مردم خداست - اعداد ۱۱: ۵-۶؛ ر.ک. اعمال ۱: ۱۷، ۲۵؛ ۲ قرنیتان ۴: ۱؛ ۱ تیموتائوس ۱: ۱۲؛ ۲ قرنیتان ۳: ۶.

ت. مشخصات مسیح به عنوان غذای منحصر به فرد ما، مَنای روزانه ما، به مشخصات ما برای بزرگنمایی او از طریق دگرگونی سوخت و سازی ما تبدیل می شود همانطور که مدام از او مسرت می بریم - یوحنا ۶: ۵۷؛ فیلیپیان ۱: ۲۰-۲۱؛ ر.ک. غلاطیان ۶: ۱۷:

۱. مَنّا یک راز است - خروج ۱۶: ۱۵؛ کولسیان ۲: ۲؛ اشعیا ۹: ۶؛ افسسیان ۳: ۴؛ یوحنا ۳: ۸.

۲. مَنّا یک معجزه طولانی مدت است - خروج ۱۶: ۴؛ ر.ک. متی ۶: ۳۴.

۳. مَنّا از آسمان است - خروج ۱۶: ۴؛ یوحنا ۶: ۴۱.

۴. مَنّا با شبنم می آید - خروج ۱۶: ۱۳-۱۴؛ اعداد ۱۱: ۹؛ مزامیر ۱۳۳: ۳؛ مراثی ۳: ۲۲-۲۳؛ عبرانیان ۴: ۱۶؛ مزامیر ۱۱۰: ۳.

۵. مَنّا هنگام صبح می آید - خروج ۱۶: ۲۱؛ ر.ک. غزل غزلها ۱: ۶؛ ۷: ۱۲؛ یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ رومیان ۶: ۴؛ ۷: ۶.

۶. مَنّا کوچک است - خروج ۱۶: ۱۴؛ لوقا ۲: ۱۲؛ یوحنا ۶: ۳۵؛ ر.ک. داوران ۹: ۹، ۱۱، ۱۳؛ متی ۱۳: ۳۱-۳۲.

۷. مَنّا ظریف است - خروج ۱۶: ۱۴؛ یوحنا ۶: ۱۲.

۸. مَنّا گِرد است - خروج ۱۶: ۱۴؛ یوحنا ۸: ۵۸.

۹. مَنّا سفید است - خروج ۱۶: ۳۱؛ مزامیر ۱۲: ۶؛ ۱۱۹: ۱۴۰؛ ۲ قرنیتان ۱۱: ۳.

۱۰. مَنّا مثل برفک [شبَنم یخ زده] است - خروج ۱۶: ۱۴؛ امثال ۱۷: ۲۷.

۱۱. مَنّا مثل تخم گشنیز است - خروج ۱۶: ۳۱؛ اعداد ۱۱: ۷؛ لوقا ۸: ۱۱.

۱۲. مَنّا جامد است - اعداد ۱۱: ۸؛ ۲ قرنیتان ۱: ۴؛ افسسیان ۶: ۱۸.

۱۳. ظاهر مَنّا شبیه مقل [نوعی مروارید] است - اعداد ۱۱: ۷؛ مکاشفه ۴: ۶، ۸؛ حزقیال ۱: ۱۸.

۱۴. طعم مَنّا مثل طعم روغن تازه است - اعداد ۱۱: ۸؛ مزامیر ۹۲: ۱۰.

۱۵. طعم مَنّا مثل قرصهای عسلی است - خروج ۱۶: ۳۱؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۰۳.

۱۶. مَنّا برای ساختن گِردِده ها [کیک] خوب است - اعداد ۱۱: ۸؛ ۱ تیموتائوس ۴: ۶.

۲. مسیح مصلوب شده است تا صخره ای روحانی شود که مردمش را دنبال می کند. این صخره دنبال کننده، مسیح رستخیز کرده به عنوان روح حیات بخش است، که همیشه با کلیساست تا ایماندارانش

را با آب حیات تأمین کند - ۱ قرن‌تیاں ۱۰: ۴؛ خروج ۱۷: ۶؛ اعداد ۲۰: ۸؛ یوحنا ۱۹: ۳۴:

آ. مشکل در بین مردم خدا می تواند ناشی از کمبود آب، که نمادش روح حیات است، باشد؛ هرگاه مردم خدا کمبود روح حیات دارند، مشکلات خواهند داشت؛ وقتی مردم خدا دارای وفور روح باشند، مشکلاتشان در بین خودشان و با خدا حل می شود - اعداد ۲۰: ۲-۱۳؛ یوحنا ۷: ۳۷-۳۹؛ رومیان ۸: ۲.

ب. از آنجایی که مسیح مصلوب و روح داده شده است، نیازی برای مسیح نیست که دوباره مصلوب شود. یعنی، نیازی به ضربه مجدد به سنگ نیست تا آب زنده جاری شود. در اقتصاد خدا مسیح فقط یک بار باید مصلوب شود - عبرانیان ۷: ۲۷؛ ۹: ۲۶-۲۸.

پ. برای دریافت آب زنده از مسیح مصلوب، فقط باید «عصا را بگیر» و «به این صخره بگو» - اعداد ۲۰: ۸:

۱. گرفتن عصا، شناسایی با مسیح در مرگش و به کار بستن مرگ مسیح بر خودمان و وضعیتمان است

۲. سخن گفتن به صخره، گفتن کلامی مستقیم به مسیح به عنوان صخره ضربه خورده است، که از او بخواهیم روح حیات را بر اساس این امر مسلم که روح قبلاً داده شده است، به ما بدهد - ر.ک. یوحنا ۴: ۱۰؛ لوقا ۱۱: ۱۳.

۳. اگر مرگ مسیح را در مورد خود به کار ببندیم و با ایمان از مسیح بخواهیم که آن روح را به ما بدهد، ما روح زنده را به عنوان تأمین فراوان حیات دریافت خواهیم کرد.

ت. موسی به جای اینکه با صخره سخن بگوید، از مردم عصبانی شد، آنها را به عنوان سرکشان محکوم کرد، و با عصای خود دو بار به صخره ضربه زد - اعداد ۲۰: ۹-۱۱:

۱. موسی مردم را به عنوان سرکش محکوم کرد، ولی موسی آن کسی بود که بر خلاف کلام خدا سرکشی کرد - آ. ۲۴؛ ۲۷: ۱۴.

۲. موسی یهوه را تصدیق [باور] نکرد تا او [یهوه] را در نظر فرزندان اسرائیل تقدیس کند - ۲۰: ۱۲: (آ) تقدیس خدا به معنای مقدس ساختن اوست، یعنی جدا کردن او از همه خدایان دروغین؛ شکست در تقدیس خدا، رایج ساختن اوست.

(ب) موسی در خشمگین شدن با مردم وقتی که خدا خشمگین نبود، خدا در طبیعت مقدسش را به درستی نمایندگی نکرد، و با دو بار ضربه زدن به صخره، کلام خدا را در اقتصادش حفظ نکرد. از این رو، موسی هم طبیعت مقدس خدا و هم اقتصاد الهی او را رنجاند.

(پ) به این دلیل، او حتی با اینکه با خدا صمیمی بود و ممکن است که همراه [دوست] خدا محسوب شود (خروج ۳۳: ۱۱)، موسی حق ورود به سرزمین نیکو را از دست داد.

۳. در هرآنچه در مورد مردم خدا می گوئیم و انجام می دهیم، طرز برخورد ما باید طبق طبیعت مقدس خدا باشد، و اعمال ما باید طبق اقتصاد الهی او باشد؛ این به معنای تقدیس اوست. در غیر این صورت، در گفتار و کردار خود علیه او سرکشی کرده و او می رنجانیم.

۳. مسیح به عنوان محتوای میز خداوند، واقعیت عهد جدید اقتصاد خداست - ۱ قرن‌تیاں ۱۰: ۱۶-۱۷، ۲۱: ۲۳-۲۶:

آ. تأکید میز خداوند بر مشارکت خون و بدن او، شرکت کردن در خداوند، مسرت خداوند به طور متقابل در مشارکت است - ۱۰: ۱۶-۱۷، ۲۱:

۱. خداوند خود را به ما داده است تا شریک او به عنوان جشنمان شویم و با خوردن و آشامیدن او، از او مسرت ببریم. برای تبدیل شدن به جشن ما، واقعیت محصول سرزمین نیکو، مسیح باید فرآیند می شد - ر.ک. تثنیه ۸: ۷-۱۰:

(آ) اگر مسیح مجسم نمی شد، نمی توانست خون و بدن داشته باشد. از طریق مجسم

- شدن، مسیح بدن انسان را با خون و گوشت در بر کرد - عبرانیان ۲: ۱۴.
- (ب) اگر مسیح مصلوب نشده بود، خون او نمی توانست از بدنش جدا شود؛ از طریق مصلوب شدن، خون او از بدنش جدا شد - یوحنا ۶: ۵۳-۵۵.
- (پ) اگر مسیح رستاخیز نمی کرد، نمی توانست به عنوان غذای ما روی میز باشد. در رستاخیز، او بر سر سفره [میز] به عنوان جشی برای تغذیه و مسرت ما سرو می شود. آن که بدن و خون خود را به ما ارائه می دهد، مسیح رستاخیز کرده به عنوان روح شامل تمام حیات بخش است - ۱ قرنیتان ۱۵: ۴۵؛ ۲ قرنیتان ۳: ۱۷.
۲. خداوند عیسی «نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت: بگیرید و بخورید، این است بدن من» - متی ۲۶: ۲۶.
- (آ) نان بیانگر حیات است، حیات خدا، حیات جاودان. نان نشانگر بدن فیزیکی خداوند است، که برای ما بر صلیب داد تا حیات را در ما إفاضه کند - یوحنا ۶: ۳۵، ۵۷، ۶۳؛ لوقا ۲۲: ۱۹.
- (ب) نان همچنین نشانگر بدن اسرارآمیز خداوند است، وسیله ای برای مسیح که خدمتگزاری آسمانی خود را برای به انجام رساندن اداره امور الهی، اجرا کند - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۵: ۶.
- (پ) با شرکت کردن در حیات الهی خداوند، خوردن و مسرت بردن از او به عنوان نان حیات، ما بدن اسرارآمیز او، بزرگ شدن او می شویم - ۱ قرنیتان ۱۰: ۱۷؛ ۱۲: ۲۷.
۳. خداوند عیسی جامی را گرفت و شکر کرد، و آن را به ایشان داد و گفت: «همه شما از این بنوشید، زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می شود» - متی ۲۶: ۲۷-۲۸.
- (آ) جام بیانگر برکت است، که خود خدا به عنوان سهم ما می باشد - مزامیر ۱۶: ۵.
- (ب) نجات خداوند تبدیل به سهم ما شده است، [یعنی] جام نجاتی که لبریز است، که محتوای آن، خدا به عنوان برکت شامل تمام ما است - ۱۱۶: ۱۳؛ ۲۳: ۵.
- (پ) خون مسیح به عنوان خون عهد جدید ما را به درون عهد جدید می آورد، که در آن، خدا به ما قلبی نو، روحی نو، روح خودش، قانون حیات درونی، و توانایی حیات برای شناخت خدا، تصرف خدا، تصرف شدن توسط خدا، و دریافت برکت آمرزش و فراموشی تمامی خطاهای ما را می دهد - حزقیال ۳۶: ۲۶-۲۷؛ لوقا ۲۲: ۲۰؛ عبرانیان ۸: ۱۲-۱۰؛ مزامیر ۱۰۳: ۱-۳، ۱۲.
- (ت) خون عهد ما را به درون حضور خدا در قدس الاقداس، جایی که بر زیبایی او می نگریم، به درون تزریق و انتقال خدا، و به درون مسرت جاودان خدا سوق می دهد. مسرت بردن از خدا از این طریق، آن چیزی است که یک مرد خدا را تولید می کند - ۲۷: ۴؛ خروج ۲۴: ۸؛ ر.ک. لاویان ۱۶: ۱۱-۱۶.
- (ث) در نهایت، خون عهد، آن عهد جاودان، مردم خدا را به درون مسرت کامل از خدا به عنوان درخت حیات و آب حیات، هم حالا و هم تا ابد، رهبری می کند - عبرانیان ۱۳: ۲۰؛ مکاشفه ۷: ۱۴، ۱۷؛ ۲۲: ۱-۲، ۱۴، ۱۷.
- ب. «زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر [اعلام] می نمایید تا هنگامی که بازآید» - ۱ قرنیتان ۱۱: ۲۶؛ ر.ک. رومیان ۵: ۱۰.
۱. «موت خداوند را ظاهر [اعلام] می نمایید» به معنای اعلام کردن و به نمایش گذاشتن مرگ خداوند است. اعلام مرگ رهایی بخش او، اعلام اولین آمدنش برای بازخرید قضایی او جهت تولید کلیساست - یوحنا ۱۲: ۲۴؛ ۱۹: ۳۴.
۲. «تا هنگامی که» دلالت دارد بر اینکه کلیسا پل بین اولین آمدن و دومین آمدن او توسط خوردن و آشامیدن مسیح در فرآیند نجات ارگانیک اوست.

۳. «بازآید»، دومین آمدنش برای برقرار کردن پادشاهی خدا بر روی زمین است، همانطور که خداوند در متی ۲۶: ۲۹ گفت: «اما به شما می گویم که بعد از این از میوه مو دیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را با شما در ملکوت پدر خود، تازه آشامم.»
۴. از این رو، اعلام مرگ خداوند تا وقتی که او بیاید، اعلام وجود کلیسا برای آوردن پادشاهی است. خوردن ما از شام خداوند باید منجر به یاد خداوند در دو آمدنش شود.